

parti, Dansk Folkeparti og langt hen ad vejen Socialdemokratiet.

Vi har været enige om, at indvandringen var blevet for voldsom, at der skulle stoppes op, og vi har i fællesskab, tre eller fire partier, forsøgt at gøre noget, og det er lykkedes. Der er blevet strammet ganske betragteligt op. Det er vi i Det Konservative Folkeparti meget glade for.

Så tilføjer hr. Søren Krarup: undtagen på ét område. Og lad mig så springe lidt længere ned i talen, hvor jeg tror hr. Søren Krarup sagde: Der står døren på vid gab. Hvis vi skal fortsætte med huset og døren, så vil jeg sige, at det med hr. Søren Krarups indstilling sådan set må være en stor fordel, at denne dør står på vid gab.

Kl. 12.25

For vi taler jo om mennesker, der er kommet ind ad døren, mennesker, der har permanent opholdstilladelse, mennesker, der i mange, mange tilfælde har boet her i rigtig mange år. Der er altså ikke tale om, hvorvidt de skal ind eller ud ad nogen dør. Der er tale om, hvorvidt de skal have den ekstra ret, der ligger i at have dansk indfødsret.

I Det Konservative Folkeparti har vi altid taget spørgsmålet om dansk indfødsret utrolig alvorligt. Vi har i mange år stået uden for aftalerne, fordi vi ikke var tilfredse med de krav, der blev stillet.

Nu har vi så været med i aftalerne, fordi kravene er blevet strammet. Der er blevet stillet strammere krav til, hvor længe man skal have haft ophold i landet, stillet krav om, at man ikke må have gæld til det offentlige, stillet strammere krav om, at man ikke må have begået kriminalitet, og også stillet langt strammere krav til danskundskaberne.

Vi er fuldstændig enige med Dansk Folkeparti i, at der skal stilles strenge danskkrav, men på et eller andet tidspunkt må det stoppe med disse eksamenskrav. Det handler om, om folk kan tale dansk, om de har forståelse for det danske samfund og for, hvad der foregår i det danske samfund. Det kan vi nok desværre aldrig nogen sinde gøre fuldstændigt op i form af nogen som helst prøver, for vi kan jo til hver en tid kun høre, hvad der kommer ud af munden på folk. Vi kan jo ikke vide, hvad de har i hovedet, og hvad de har i hjertet. I virkeligheden ville vi frygtelig gerne kunne det, for først da vidste vi, om de havde den rette demokratiske indstilling til at bo i det her land.

Men jeg vil godt sige, at de retningslinjer, der er nu, og som det her lovforslag i øvrigt er lavet

efter, er de retningslinjer, som Dansk Folkeparti har været med til at lave. Dem er vi fuldt ud tilfredse med, og dem vil vi godt arbejde videre ud fra.

Det Konservative Folkeparti kan naturligvis støtte lovforslaget og stemme for det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt begynde med at kvittere for det gode samarbejde, vi har haft, også med Det Konservative Folkeparti, med fru Else Theill Sørensen. Og det er fuldstændig rigtigt, at vi i de forløbne 3 år i fællesskab virkelig har gjort en udmærket indsats for at prøve på at få lidt styr på den katastrofale indvandrersituation.

Men som sagt: Dette er det eneste punkt, hvor det åbenbart ikke lader sig gøre at tale integrationsministeren til fornuft. Og der er jo, vil jeg gerne sige til fru Else Theill Sørensen, den afgørende forskel, at den, man tildeler indfødsret, har man dermed gjort til dansk borger, og det vil sige, at dér kan der så ikke ændres noget.

De, der har permanent opholdstilladelse, kan dog stadig væk forlade Danmark, hvis det viser sig, at situationen bliver katastrofal, og jeg kan ikke undlade i disse dage at sige, at den er ved at blive katastrofal.

Det viser sig, at det, den politiske korrekthed kaldte det multikulturelle samfund, er et tokulturelt samfund, hvor de to kulturer er uforenelige, og det vil sige, at det nu begynder at udmønte sig i uhyggelige voldsepisoder.

Som sagt: Dette er noget, der hænger nøje sammen med hele udlændingsespørgsmålet, fordi det betyder, at udlændingene hermed er blevet integreret – eller ikke integreret, for det er de netop ikke, men de er blevet danske statsborgere på en sådan måde, at det er uopretteligt.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Så vidt er vi i og for sig også enige. Men vi er bare ikke enige om, hvorvidt man ved hjælp af at stille nogle formelle krav til en danskprøve kan sortere præcis de forkerte fra, få sien til at virke, sådan som vi måske i virkeligheden er enige om. Hvis vi alle sammen kunne se alting om den enkelte ansøger, tror jeg måske, at hele Folketinget kunne blive enige om, hvem der skulle have indfødsret, men det kan vi ikke.

Vi har forsøgt at sætte nogle retningslinjer op, og knasten, som får Dansk Folkeparti til at bryde aftalen eller bakke ud af aftalen, eller hvad vi